

Selv om en del rutiner nu er kommet på plads herude i Kabul, har ugen alligevel været begivenhedsrig. Ugen har budt på to fødselsdage - Henriks og Anders', og vores ene flyveres Claus, bedre kendt som "Chuck", rundede 1000 flyvetimer i C-130J. Vi valgte at markere den ene fødselsdag og de 1000 timer samtidigt; men på grund af mangel på lagkagebunde, piskefløde, makroner, kagecreme, jordbær, lys, portvin og lignende blev den kulinariske oplevelse stærkt begrænset.

Tirsdag blev dagen, hvor vi for første gang ikke fik gennemført en planlagt flyvning på grund af tekniske problemer - det samme skete onsdag. Heldigvis var flyvningerne både tirsdag og onsdag ikke relateret til Hærens rotation af personel, men noget lejlighedsgods (gods for andre nationer, som skal ud til forskellige destinationer i Afghanistan). Dette gods bliver fragtet ud i den kommende uge. Vores problem med flyet bestod i en "ødelagt" køleturbine. Køleturbinen er en del af flyets aircondition system, og uden den stiger temperaturen i cockpittet hurtigt til en 50-60 grader celsius. En temperatur som afgjort ikke er befordrende for flysikkerheden. En ny køleturbine blev bestilt via vores fremragende forsyner, Steen. Det viste sig dog, at en sådan ikke var på lager i Aalborg, hvorfor "svendene" i Aalborg afmonterede en fra et fly, der var inde til eftersyn. Den demonterede køleturbine i Aalborg, kunne dog først være i Kabul fredag morgen, og derfor gik holdet hernede i gang med at undersøge alternative muligheder. Det blev undersøgt om englænderne i Kandahar (500 km sydvest for Kabul) skulle have en, hvilket de ikke havde. Til sidst fik vi fat i en kontakt i Oslo. Nordmændene havde en turbine, de godt ville låne os, og pudsigt nok havde de et fly, der skulle fra Oslo til Mazar-e Sharif (400 km nordvest for Kabul) om aftenen. Endnu

heldigere (held kommer for det meste, hvis man opsøger det) var, at vi som regel parkerer bag et norsk leaset fly, som næsten hver dag flyver til Mazar-e Sharif og retur. Således også onsdag morgen, og dermed havde vi en køleturbine onsdag eftermiddag. Svendene hernede fik hurtigt installeret turbinen, og vi kunne natten til torsdag gennemføre den planlagte rotations flyvning til Camp Bastion. Det er vel unødvendigt at nævne, at vores forsyner som altid, når der skal fremskaffes dele, kom til at svede lidt.

Det var også i denne uge, at "Chief Corporal" Peter fik endnu et kryds i bogen i forhold til hans kompetence som loadmaster - ikke så dårligt af en tidligere sømand.

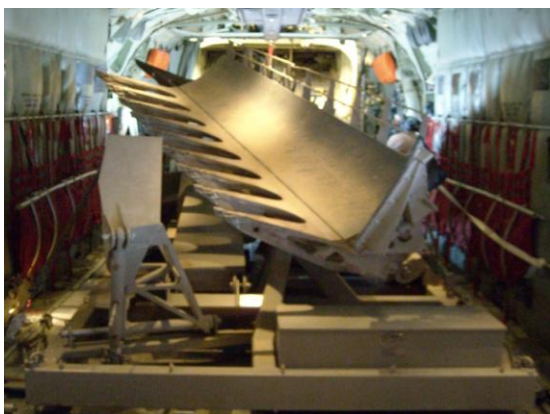
Fredag morgen fik detachementet besøg af chefen (WIS) for Air Transport Wing Aalborg (Flyvestation Aalborg). Detachmentet skruede et program sammen, som bestod af en generel gennemgang af faciliteterne her i Kabul om fredagen. Om lørdagen en flyvetur til Camp Bastion, herunder besøg ved den danske bataljon og OMLT i Camp Tombstone (et team af mentorer der tager sig af oplæring af afghanerne). Søndagen bestod af yderligere rundvisning i Kabul med

særlig vægt på detachementets faciliteter afsluttende med barbecue. Foruden at give chefen et indblik i detachementets hverdag og de dertil hørende missioner, er det også en god lejlighed for henholdsvis chefen og detachementet at drøfte praktiske problemer på "gulvniveau". Sammen med WIS, stødte også Per til detachementet. Per er ligesom sin

tidligere kahyts-kammerat, "Chief Corporal" Peter, kommet til Afghanistan for at få et par ekstra fedtemærker i hans Loadmaster karakterbog. Der gik ikke mere end et par dage før han for alvor kom i vælten. En mineplov (Et stål monstrum på fem tons, som ville gøre Robert Jacobsen misundelig) skulle fragtes fra Camp Bastion til Kandahar. Kraftig varme, fem tons, der sidder i spænd mellem fly og loader (maskine til at læsse og losse gods), tolv mand med seks forskellige nationaliteter - alle sammen overbevidst om, at de er de klogeste til denne opgave og har derved også erhvervet sig retten til at råbe højest. Alt dette gør, at opgaven, Per var stillet overfor, ikke ligefrem lå til højrebenet; men med hjælp fra et par koben, en gaffeltruck og en del skubben lykkedes det til sidst at få ploven både på og af flyet.

Vores detachement hernede har under hele perioden fungeret som et fasttømret team. Humoren og hjælpsomheden er i højsæde og er faktorer, som er stærkt medvirkende til at gøre en familiefjern hverdag mere tålelig. Vores opgaver for Hæren slutter egentligt den 21. august; men i og med vi arbejder i et meget dynamisk miljø, så er vi blevet bedt om at assistere i forbindelse med det forestående afghanske valg. I den forbindelse skal vi flyve paletter med valgsteder ud til forskellige områder i Afghanistan i perioden 21.- 24. august - seks stykker ad gangen et par gange om dagen. Så indtil videre ser det ud til, at der er rigeligt med opgaver, indtil vi igen vender kursen mod Danmark.

På Holdets vegne

Torben

Presse- og Informationsofficer (PIO), Kabul

PS: Også i Afghanistan kan solnedgange være smukke!

